

[Gertie Wandel.]

kræfter, og man kan med god grund frygte, at de endnu ikke til næste år vil være til stede i tilstrækkeligt antal.

Mit parti hilser derfor med megen glæde, at udvalget vedrørende særundervisning har afgivet en foreløbig betænkning, som muliggør, at statens uddannelse af talelærere begynder allerede den 1. september i år med 1 års uddannelse på statens lærerhøjskole. Den hidtidige halvårslige uddannelse, som var autoriseret af Den almindelige danske Lægeforening, bortfalder nu, men det er betryggende at vide, at de mange gode lærere, der allerede er uddannet under denne ordning, fortsætter deres gerning fremover. Medens retten endnu sidder, så længe der endnu ingen afgørelse er truffet om afklaringen mellem folkeskolen og særforsorgen, er det en salomonisk afgørelse, at tilsynet med denne nye uddannelse skal varetages af 3 repræsentanter for socialministeriet og 3 for undervisningsministeriet.

Ligesom det ærede medlem hr. Skov Jørgensen håber mit parti meget stærkt på en stærk udbygning af uddannelsen af talelærere. Det er gode ansættelsesbetingelser, der ved tilsynsloven af 1949 er sikret talelærerne. De bliver ansat som viceinspektører med nedsat timetal. Der står ikke i den ny skolelov som i den tidligere skolelov, at det kun er, når forholdene tillader det, at særundervisning af hæmmede børn skal foregå. Nu er den et faktum, og folkeskolen er allestedsnærværende, således at børnene, som det ærede medlem hr. Hjortnæs fremhævede, ikke længere skal foretage lange rejser. Det betyder, at de overalt inden for skolevæsenet kan blive hjulpet, undtagen i de sværeste tilfælde, hvor statens taleinstitut må træde til. Denne undervisning i folkeskolen vil kræve overordentlig mange talelærere.

Dertil kommer, at vi om forhåbentlig kort tid får gennemført undervisningspligt for åndssvage og andre særlig svagt begavede. Til denne undervisning vil der også blive brug for et meget stort antal talelærere. Det bliver disse talelæreres virke, som skal danne grundlaget for hele den store udvikling, vi drømmer om ved indførelsen af den ny oplæring af de mange stærkt hæmmede børn og unge.

Mit parti håber derfor på, at udvalget ved-

rørende denne særundervisning i folkeskolen meget snart må afgive betænkning, og tiltræder helt den højtærede socialministers forslag om en udsættelse af lovens revision.

Else Zeuthen: Jeg skal ikke komme ind på spørgsmålet om, hvorvidt det ville have været muligt på nuværende tidspunkt at være længere fremme med taleundervisningen i folkeskolen eller med uddannelsen af flere talelærere. Jeg skal blot udtrykke som mit partis overbevisning, at uddannelsen af talelærere må fremmes mest muligt, så at man kan komme en stor gruppe af hæmmede børn til hjælp. Som forholdene er, finder vi imidlertid, at forslaget om udskydelse af revision af loven er vel motiveret, og vi vil derfor stemme for lovforslaget.

Ayoø Herbol: Retsforbundet kan tilslutte sig, at vi udskyder revisionen af loven om forsorgslovens § 257 vedrørende talelidende til folketingsåret 1960-61.

Petra Petersen: Kommunisterne kan tiltræde det foreliggende lovforslag.

Socialministeren (Bomholt): Det er jo ikke så forfærdelig mange år siden, vi for alvor fik øje på alle de læsebesværedes vanskeligheder og deres problemer. Vi har taget behandlingen af spørgsmålene op, og vi ønsker vel fra alle sider i tinget at finde frem til den bedst tænkelige løsning.

Det ærede medlem hr. Hjortnæs spurgte mig, hvordan det gik med ordblindeundervisningen. Det er mit indtryk, at der arbejdes på det brede, og at der arbejdes godt, og jeg har ikke mindst et indtryk af, at forældrene er ved virkelig at forstå betydningen af denne sags rette løsning. Jeg får ret hyppigt besøg af mennesker, der har opdaget, at deres børn lider af ordblindhed, og bevidstheden herom og om, at der findes midler til afhjælpning af denne lidelse, har været til stor lettelse for dem.

Hele dette arbejde hviler på et vekselspil mellem undervisningsministeriet og socialministeriet, og det er mit indtryk, at der til dato har været et godt samarbejde. Jeg har besøgt et par af vore institutioner for talelidende, og overalt, hvor jeg er kommet, har jeg modtaget et indtryk af et virkelig fint samarbejde mellem specialisterne på